

ע"פ 2124/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית, פלוני, פלוני, פלונית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2124/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלוני
4. פלוני
5. פלונית

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל
אביב-יפו מיום 29.01.2017 בתיק פ
039188-06-13

תאריך הישיבה:

9.1.2019

בשם המערער:

עו"ד עמית בר; עו"ד יגאל בלפור

בשם המשיבים:

עו"ד יעל שרף; עו"ד רוזי כבאז

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו הורשע המערער בעבירה של גניבה בידי מורשה במסגרת ארבעת האישומים הראשונים בכתב האישום, בעבירה של משיכת שיק ללא כיסוי במסגרת האישום השלישי והרביעי, ובעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות במסגרת האישום החמישי. בגזר הדין נדון המערער למאסר בפועל בן שבע שנים בניכוי ימי המעצר, וכן למאסר על תנאי, פיצוי וקנס. הסנגור העלה טענות רבות המתייחסות לסוגיות שונות, בדבר סמכות בית המשפט המחוזי, סדרי הדין, הדין המהותי ודיני הראיות.

בפתח הדיון שנערך בפנינו הודיע הסנגור כי נכון הוא לוותר על כל טענותיו בערעור זה, פרט לבקשתו שהתיק יוחזר לבית המשפט המחוזי, לשם שמיעת סיכומים וכתובת פסק דין על ידי המותב אשר ישמע את הסיכומים שלא נשמעו. המדינה התנגדה לכך.

2. תחילה נדגיש – ולא בכדי – כי תיק זה "נסע" בדרך דיונית שממעטים לנסוע בה. אף ניתן להגדיר דרך זו כדרך חריגה מאוד. כמובן, מתפקידה של ערכאת הערעור לעשות צדק, וזאת על פי כללי הדין והאיזונים בין הגורמים המעורבים בהליך. לא תהא זו בגדר תגלית אם יצוין כי ההליך הפלילי שם דגש, במרכיביו השונים, בשמירה על זכויות הנאשם. אך אלה אינן מוחלטות. ניתן משקל גם לאינטרס הציבורי, לנפגע העבירה, ולצורך בעשיית משפט צדק ודין.

בראייה כוללת של הערעור, נראה כי אין תוצאה רצויה, אלא תוצאה מצויה. הווי אומר, התוצאה המשפטית הנכונה ביותר מבין האפשרויות השונות שעל הפרק. לנוכח התוצאה שאליה הגענו, שתובא להלן, נכון יהיה להדגיש כי התנהגות המערער מעוררת קושי ויש מקום לבקרה. חרף האמור, בנסיבות המיוחדות ביותר של תיק זה החלטנו לקבל את הצעת הסנגור, במובן זה שנידרש לנכונותו לוותר על טענות שונות, למעט בקשתו לביטול פסק הדין והחזרת העניין לבית המשפט המחוזי לשם שמיעת סיכומים. ואולם, זאת יש להדגיש: זכות הנאשם לסכם אינה אבסולוטית. יתכנו מקרים שבהם התנהלותו של נאשם, לרבות אי-התייבבותו, תביא לכך שבית המשפט יהא רשאי להכריע את הדין גם מבלי לשמוע את סיכומי טענותיו. כך נקבע בע"פ 1262/08 ענתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דיני (4.8.2014).

3. סוף דבר, ולאחר שיקול, אנו מקבלים את הערעור, ומורים על ביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי. העניין יוחזר אליו לשם שמיעת סיכומים. לאחר שמיעתם, בית המשפט המחוזי יכריע את דינו של המערער. לשם מניעת אי-הבנה, וכנגזר מהאמור, יצוין כי הכרעת דינו של כב' השופט (בדימ') ע' מודריק אינה רלוונטית להכרעת הדין שתינתן.

לנוכח המצב שנוצר, אנו נותנים תוקף להסכמת הסנגור בדיון שנערך בפנינו, לפיה מעצרו של המערער יוארך בכל מקרה למשך שלושים יום מהיום. כמובן, אין בכך למנוע מהמשיבה להגיש בקשה להארכת מעצרו מעבר לתקופה זו, ככל שהדבר יידרש.

ניתן היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

שופט

שופטת

שופט
